

Jan 10, 11-16

Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř.

„Já jsem dobrý pastýř, znám své ovce a ony znají mě...“

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek...“

„Na pastvách zelených pasme se, jak se na ovce sluší a když vlk ovečku odnese, budme němí a hluší...“

Milé sestry, milý bratři vážně chcete být přirovnáváni k ovcím, nemáte s tím nejmenší problém.

Pod slovem ovce si každý možná vybavíme trochu něco jiného. Někdo si představí bílé chundelaté zvířátko, které vypadá jako z nějaké pohádky. Někomu jinému se možná vybaví trkavý beran, který se hodí tak akorát do klobás.

To jestli se na ovce díváme spíš pozitivně nebo spíš negativně ale nic nemění na tom, že hlavní povahovou vlastností ovcí je stádovost. Ovce postrádá individualitu a není ani nijak zvlášť inteligentní. A k něčemu takovému jsme my lidé, vrchol stvoření, přirovnávání, to není zrovna lichotivý obrázek.

To přirovnání nás nám urazit, ale nemá nám ani lichotit, mám nám otevřít oči, ukázat nám jako v zrcadle, jací my lidé jsme.

Ježíš pracuje s představou, která je dobře známá ze Starého Zákona. Všichni známe 23 žalm, kde se o Hospodinu mluví jako o pastýři. O ovcích a pastýřích mluví i řada proroků. Ježíš v sobě spojuje obě role. Stejně jako je na plno Bohem i na plno člověkem, může být dobrým pastýřem a zároveň beránkem vedeným na porážku za ostatní ovce.

Možná díky této obojakosti nám tolik rozumí, ví, že stádovost je něco, co v sobě prostě máme. Hledáme si vůdce, chceme za někým jít. Snadno se necháme strhnout, davem, mediálním tlakem, názorem většiny. Nechceme vybočovat ze stáda, být černou ovcí, být ten divný, zvláštní. Ideálem dnešní doby není originalita, ale normálnost, nalézt normu a držet se jí, hlavně nevybočovat.

Naší stádovosti využívají falešní pastýři, ti, kterým nejde o člověka, ale o vlastní prospěch a prestiž. Ti, kteří s lidmi všelijak manipulují a pak při sebemenším problému utečou nebo převléknou kabát, nechají stádo bez pastýře.

Následování nepravých pastýřů nás vysiluje. Nikam nevede, je slepé, tupé, nenabízí žádný vztah. A když zjistíme, že byl pastýř falešný, že hnát se za ním bylo jak hnát se za větrem, většinou ho nahradíme jiným falešným pastýřem, jiným pozlátkem, jinou modlou.

Je jediný pravý pastýř. Ten, který je i beránkem i pastýřem, ten který zná své ovce a položí za ně život.

„Znám své ovce a ony znají mě.“ Co to znamená znát? Že o někom nebo něčem něco vím, znám ho? Se známým mám většinou spíš mělký vztah, není to blízký přítel. Biblické znát je jiné, když v Bibli pozná nějaký muž nějakou ženu, tak se v další větě můžeme těšit na potomka. Je to hluboký vztah, vztah vzájemné důvěry a oddanosti.

Ovce znají mě, ten vztah je oboustranný. Bez našeho poznání, našeho spoléhání, naší důvěry bychom mohli Ježíše následovat jen těžko. Víra, náš vztah s Bohem, je naše cesta, naše svobodné rozhodnutí, to na čem stavíme náš život.

Naše víra je křehká, musíme odolávat různým lákadlům, urychlovačům a zkratkám. Víra nemůže vydržet, když nemá pevný základ, když stojí jen na povinnosti nebo jen na rodinné tradici. Aby byla víra vírou, musí být založena na vztahu, na našem vlastní, osobním vztahu s Bohem. Až díky této víře můžeme slyšet hlas, následovat jej.

Ani ve víře neslyšíme Ježíšův hlas vždy, ztrácíme se, klopýtáme, ale stejně máme naději, protože ztracená ovce není vyloučena z ovčince, naopak, Ježíš hledá i tu poslední zatoulanou ovečku a raduje se z ní.

Následování Krista nemá být slepé tupé, hloupé, davové. Je to vědomé následování, následování na základě poznání.

Učme se od ovcí, neučme se ovčí hlouposti, ale ovčí oddanosti a důvěře. Důvěře, že Ježíš je dobrý pastýř, že se na něj můžeme spolehnout.

Ježíšův ovčinec není jen pro vyvolené, pro elitu, je tu pro všechny. Pro každého, kdo zaslechne: „Já tě znám, zvu tě k sobě. Dveře jsou otevřené, místa je tu dost.“

Amen